

Novičke NS

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1075

22.10.2023 (134)

Vodstvo med nacionalno skupnostjo in elitizmom

od Michaela Kühnena

ERNST RÖHM

Tako kot je Rudolf Hess nesporen v krogih nacionalsocialistične miselne skupnosti po vsem belem svetu, je Ernst Röhm enako kontroverzen. A vendar je tudi načelnik štaba SA ena od velikih vodilnih osebnosti nacionalsocializma, ne glede na to, kako zelo se razlikuje od Rudolfa Hessa. Toda prav to kaže, kako velik je razpon nacionalsocialističnih voditeljev.

Ernst Röhm kot nihče drug uteleša veličino in tragiko SA in s tem političnega vojaštva v nacionalsocializmu: načelnik generalštaba je bil veliki upornik, vodja Landsknechtov, ki je zlomil vsak odpor, revolucionar po naravi, borec proti buržoaziji, vojak po strasti.

Z brezmejno predanostjo in požrtvovalnostjo, neomajno voljo in brezmejnimi tovarištvom do svojih ljudi je osvojil srca grobih borcev SA in iz SA ustvaril revolucionarno orodje partije, ki je zmagala in omogočila tretji rajh.

Ernst Röhm se je jeseni 1933 na kongresu stranke zmage v rajhu poklonil mrtvim padlim v gibanju ob boku Adolfa Hitlerja - še nikoli prej ali pozneje ni bila strankarskemu tovarišu izkazana takšna pomembnost in čast. To je bil simboličen izraz hvaležnosti in priznanja fűhrerju za njegovega edinega prijatelja, najtršega in

Bojno zavezništvo teh dveh mož se je začelo že zelo zgodaj: v divjih dneh leta 1919 je v Münchnu močan kapitan Reichswehra Röhm, ki je skrivaj varoval arzenale za nacionalni prevrat in si neutrudno prizadeval za oblikovanje revolucionarne vojaške sile za "pohod na Berlin", že promoviral takrat še precej neznanega vodjo majhne NSDAP, postal strankarski tovariš in vodil vedno nove može v svojo SA. Ko je Röhm končno uspelo in so se različne revolucionarne oborožene sile združile v enoten "Deutscher Kampfbund", ga je tudi prepričal, da se je postavil pod politično vodstvo Adolfa Hitlerja. Tako je Adolf Hitler z Röhlovo podporo že leta 1923 postal ključna osebnost nemškega nacionalnega preporoda in naj bi to ostal tudi v prihodnje.

Ernst Röhm, strasten vojak, ki je želel vojaštvu zagotoviti pravo mesto v narodni skupnosti, ki je v bistvu videl pravega človeka le v borcu in orodje narodne revolucije v vojaški enoti, je vendarle prejel kot kdor koli drug prišel do spoznanja, da morajo vojaki postati politični in se podrediti političnemu vodstvu, ljudskemu voditelju, ki lahko prevzame in prepriča ne le borca, ampak vse ljudstvo.

Osebne ambicije so bile Ernstu Röhm tuje, boril se je za svoj cilj in za človeka, v katerem je prepoznal izbranca usode - führerja Adolfa Hitlerja!

Narodna vstaja 9. novembra 1923 ni uspela - Ernst Röhm se je izognil sodni obsodbi, čeprav je bil vpleten v dogodke in je imel odločilno vlogo pri pripravi poskusa vstaje. Še vedno ga je ščitila uniforma aktivnega častnika reichswehra, ki je preveč vedela o njegovih nadrejenih in njegovi nihajoči zvestobi sistemu in skrivnostim reichswehra. Tako je lahko še naprej deloval in po letu 1923 prevzel vodenje zdaj že prepovedane SA, kot njeno pravno krinko pa je s Frontbannom ustvaril novo močno vojaško organizacijo. Ta naj bi pripravila še en poskus državnega udara, vendar je Adolf Hitler iz neuspele vstaje potegnil drugačne - in pravilne - zaključke ter se odločil za legalni in politični boj.

Ernst Röhm, ki je bil zvest führerju in partiji, vendar zaradi svoje osebnosti ni mogel priznati pravilnosti te odločitve, je odstopil od vodenja SA in se pozneje zaposlil v bolivijski vojski kot vojaški inštruktor. Na ta način je pokazal svojo disciplino do partijskega vodstva in splošne politične linije ter se izkazal za resnično nacionalsocialističnega voditelja. Zavedal se je svoje odgovornosti, spoznal je, da so za to pot primernejši drugi, in ni želel ovirati te poti. Odrekel se je vsemu, kar je politično zgradil, in se umaknil, dokler ga stranka ni spet potrebovala.

Konec leta 1930, po velikem volilnem uspehu, zaradi katerega je NSDAP postala druga najmočnejša stranka in je njena SA nezadržno rasla, se je izkazalo, da se

takratno vodstvo SA ni sposobno spopasti s potrebami nove faze boja - SA je zašla v globoko krizo ravno v času, ko se je stranka pripravljala na resen boj za oblast in je bolj kot kdaj koli prej potrebovala to politično strankarsko vojsko. Adolf Hitler je poklical nazaj svojega starega prijatelja in borca - in Ernst Röhm je takoj in brez oklevanja prišel. Če je nekoč iz občutka odgovornosti žrtvoval vse politično in se umaknil, da ne bi stal na poti, se je zdaj odpovedal varni osebni eksistenci, ker ga je partija spet potrebovala in ker ga je poklical Führer! Ta odločilna leta do prevzema oblasti in po njem so postala večna slava zgodovine SA in so neločljivo povezana z imenom in osebnostjo načelnika generalštaba.

Na prelomu leta 1933/34 je Führer to potrdil v zahvalnem nagovoru in novoletnem sporočilu, ki sta izšla v vseh nemških časopisih, ter pohvalil Röhmove "nepogrešljive zasluge" za nacionalsocialistično revolucijo. Sporočilo se je končalo s Führerjevimi besedami:

*"Ob koncu tega leta nacionalsocialistične revolucije sem zato pozvan, da da vam zagotovim, kako hvaležen sem usodi, da lahko takšne ljudi, kot ste vi, imenujem svoje prijatelje in soborce. V toplem prijateljstvu in hvaležni hvaležnosti,
Vaš Adolf Hitler."*

Le sedem mesecev pozneje so zaradi spletk reakcije strmoglavili načelnika generalštaba in ga ustrelili skupaj z najboljšimi in najbolj zvestimi voditelji SA. O teh dogodkih in njihovem vrednotenju v naši skupnosti NUJNE FRONTE sem ob različnih priložnostih poročal drugje. To sem ne sodi, saj ne osvetljuje na novo osebnosti Ernsta Röhma kot voditelja, temveč vodi k temi o nepremostljivem nasprotju med revolucijo in reakcijo, ki bosta vedno smrtna sovražnika - načelnik štaba je postal žrtev tega smrtnega sovraštva. Tudi on je bil tragična figura, saj je padel po rokah lastnih tovarišev, v imenu gibanja, ki bi brez njega le stežka zmagalo, in na ukaz führerja, ki mu je bil globoko predan kot prijatelj in soborec in s čigar imenom na ustnicah je umrl - padel je zaradi reakcionarnih mahinacij, ki so bile prepozno spregledane.

Na tem mestu je treba le še enkrat poudariti, da je imel načelnik generalštaba s svojimi opozorili in idejami na koncu prav in da je bil neuspeh tretjega rajha vzročno povezan s tragedijo 30. junija 1934.

Prav tako je treba še enkrat poudariti, da Ernst Röhm nikoli ni načrtoval puča proti Führerju - "Röhmov puč" je bil puč PROTI Ernstu Röhmu in nacionalsocialistični revoluciji, ki je Führerja na preveč področjih postavila v odvisnost od reakcionarnih sil v upravi, gospodarstvu in predvsem v Reichswehru, ki so z izdajstvom zrušili prvo nacionalsocialistično ljudsko državo v zgodovini.

Naša nepreklicna in strastna zavezanost temu velikemu borcu in uporniku, temu

nacionalsocialističnemu voditelju, ki je bil vodja štaba SA, bo morda ostala sporna med filistri in vsevedi, za nas pa je to najostrejša izjava boja proti reakciji in s tem prisega za dokončanje druge revolucije! Naša skupnost Nove fronte je obletnico smrti rehabilitiranega načelnika štaba - 30. junij - razglasila za dan boja proti reakciji.

DR. JOSEF GÖBBELS

Dr. Goebbels, vodja rajhovske propagande NSDAP, rajhovski minister za ljudsko prosveto in propagando ter zadnji nemški rajhovski kancler, je tretji od zgodovinskih voditeljev nacionalsocializma, ki ga še posebej spoštujemo - spet povsem drugačen lik kot partijska tovariša Heß in Röhm, a spet vzorna in zgledna osebnost nacionalsocialističnega voditelja:

Poleg namestnika führerja, političnega voditelja, ki se žrtvuje v službi dolžnosti in naloge, strastnega partijskega delavca, in poleg načelnika štaba, vitalnega političnega vojaka - voditelja, ki prebija vse odpore, se upira dušeci normalnosti in zavestno revolucionarno nastopa proti svetu minus, prihaja briljantni orator in propagandist, ki so ga imenovali edini neporaženi nemški poveljnik v drugi svetovni vojni.

Dr. Goebbels je bil odgovoren za moralo domače fronte, za prebujanje, krepitev in ohranjanje volje do vztrajnosti, občutka dolžnosti in odnosa zaupanja do vodstva nemškega naroda - in to nalogo je opravil z genialnostjo, nikoli neomajno voljo, domišljijo in neutrudnim, požrtvovalnim delom ter stalno pripravljenostjo na ukrepanje. Domača fronta pa je führerju stala ob strani - ne le v čustvenih vzponih velikih zmag, ne le v tesnobnih mesecih, ko je tehničar usode nihala, temveč vse do zadnjih dni umirajočega rajha - ljudje so delali, se borili, žrtvovali in umirali v zaupanju v vodstvo in zavedanju usodnosti boja, ki bo še dolgo odločal o prihodnosti Nemčije. To je predvsem zasluga doktorja Goebbelsa.

O njegovi neomajni zvestobi in propagandnem vplivu na prihodnost, h katerima so bile usmerjene njegove zadnje misli in žrtvena smrt brez primere skupaj z družino in otroki, smo poročali že v enem od prejšnjih razdelkov.

Rudolf Hess, čigar zaključne besede na nürnberškem sodišču za zmage, ki so bile njegov zadnji javni nastop, preden so ga živega pokopali, so se končale s ponosnim stavkom: "*Ničesar ne obžalujem!*" - Ernst Röhm, ki je umrl z besedami "*Mein Führer!*" na ustnicah - dr. Goebbels, ki je v svojem zadnjem velikem radijskem nagovoru na Führerjev rojstni dan leta 1945 izpovedal vero v Adolfa Hitlerja in nekaj ur za njim umrl lastne žrtvene smrti, v kateri so mu sledili žena in otroci: vsi so pravi vzorniki nacionalsocialističnega vodstva, živeli in umrli so

polni zvestobe in pripravljenosti žrtvovati se do smrti, kot je zahteval program stranke NSDAP, v zadnjem stavku katerega se voditelji stranke zavežejo k izpolnitvi svoje naloge, pri čemer tvegajo svoje življenje.

Nihče od njih se ni ukvarjal z osebno močjo, nihče je ni zlorabil v osebne namene, nihče od njih ni izgubil stika z ljudmi in svojimi privrženci - vsi so ostali tovariši in somišljeniki ljudstva. Vsi so tragični liki velikanskega upora proti minus svetu, ki je spodletel že v prvem poskusu in katerega moč kot vzor za prihodnje generacije se najbolj jasno izkaže v njihovi končni in popolni posledici, v žrtvovanju lastnega življenja.

Dr. Goebbels pa ni vzornik le po smrti, temveč tudi kot vodja nacionalsocialistov v prvem obdobju boja in v letih, ko je bil na oblasti.

Dr. Goebbels se je NSDAP pridružil sredi dvajsetih let prejšnjega stoletja in se v stranki vztrajno vzpenjal - od manjšega sekretarja in neutrudnega govornika na skupščinah v zahodnonemških okrožjih do položaja gauleiterja glavnega mesta rajha, ki ga je vzel zelo resno in ga obdržal vse do smrti - kot osvajalec Berlina, ki je za nacionalsocializem pridobil rdečo prestolnico rajha, do vodje propagande rajha, rajhovskega ministra in nazadnje kanclerja ob padcu, je bila njegova usoda. Ta vzpon brezimnega študenta in revnega akademika do mojstra propagande je omogočilo trdo in neutrudno delo, pa tudi njegov genij ter njegov pretanjen in globoko umetniški občutek za tokove nemške narodne duše in javnega mnenja.

Propaganda je bila zanj tako umetnost kot znanost - in v obeh pogledih jo je obvladal od spodaj navzgor. Pripadal je radikalnemu, socialno-revolucionarnemu krilu stranke in vse življenje ostal neusmiljen protiburžoazni revolucionar, ki je globoko trpel zaradi kompromisov z reakcijo, ki jih je Tretji rajh sklenil po letu 1934; vendar ni nikoli omahoval v zvestobi Führerju in predpisani liniji stranke.

Medtem ko se je Führer med vojno vse bolj poglobljal v vojaške probleme, skoraj nikoli ni javno govoril in se le redko ukvarjal z vprašanji državnega in partijskega vodstva, je Dr. Goebbels, ne zaradi osebnih ambicij, temveč zaradi občutka odgovornosti, ki ga je rodilo poznavanje lastnih sposobnosti in brezpogojna zvestoba, skušal zapolniti to vrzel. Menil je, da je treba za čas vojne, če mora voditelj sam nadzorovati vodenje vojne, praktično vodenje zaupati drugemu; in upravičeno je verjel, da je za to najprimernejši človek! Čim hujše so postajale razmere, tem večji je bil občutek odgovornosti malega zdravnika, ki je bil povsod na kraju samem in je prevzel vse naloge, ki jih nihče drug ni želel opravljati - on je bil tisti, ki se je do konca soočal z ljudmi, hodil v bombardirana mesta in govoril z razžaljenimi žrtvami bomb in jih spodbujal k novemu navdušenju - prevzel je odgovornost za civilno zračno obrambo, po 20. juliju 1944 je dobil skoraj neomejene pristojnosti in bil prvi, ki je dobil to delo. julija 1944 s skoraj

neomejenimi pooblastili kot pooblaščenec za celotna vojna prizadevanja in končno - mnogo prepozno - po Führerjevi volji imenovan za rajhovskega kanclerja vlade naslednice.

Toda vse moči zanj so bile premajhne in so prišle prepozno. Dr. Goebbels se je z vsemi močmi branil pred propadom, vendar njegova moč ni bila dovolj - za položaj zunanjega ministra ali celo kanclerja si ni prizadeval zato, da bi se prebil v ospredje, temveč zato, ker je verjel, da lahko še vedno obrne tok usode. Vendar ni dobil priložnosti, da bi poskusil. Dokler je imel rajh še vedno moč, da v celoti ali delno oblikuje svojo usodo, je Dr. Goebbeis ostal glasnik partijske linije in vladne politike, brez lastne izvršilne moči zunaj propagande - in ko je vse bolj pridobival polna pooblastila, je bilo za samostojno politiko prepozno.

Revolucionar, ki je po njegovem padcu postal rajhovski kancler, je v nekaj urah svojega vladanja, sklicujoč se na prihajajočo radikalno socialistično združeno Evropo pod skupnim nemško-ruskim vodstvom, Stalinu ponudil enostransko premirje in spremembo zavezništev, vendar je bilo prepozno - to je bila zadnja gesta tiste politike, ki jo je ta veliki revolucionar dolgo časa imel za pravilno, toda rajh je bil na dnu, ruskemu "Vozdu" ("Führerju", kot se je Stalin raje imenoval) ni mogel ponuditi ničesar več. Po nekaj urah čakanja in začasem premirju v Berlinu je iz Moskve prišla zavrnitev nemške ponudbe in zahteva po brezpogojni kapitulaciji. Zadnji rajhovski kancler je odšel v smrt - prostovoljno mu je sledila družina: njegova žena je zase in v imenu svojih otrok izjavila, da je življenje v podjarmljeni povojni Nemčiji brez Führerja in nacionalsocialističnega državnega kovanca neznosno, nesmiselno in brez vrednosti.

In tako je nastala! Edino, kar lahko da vrednost in smisel življenju v današnjem minus svetu družbe ZRN, je neutruden boj in popolna osebna predanost proti sistemu in svetu zmagovalcev, za kar nam dajejo moč zgled, življenje in drža Dr. Goebbelsa, malega zdravnika z neustrašnim srcem!

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITSPARTEI AUSLANDS- UND AUFBAUORGANISATION

Der Kampf geht weiter !

Nachdem ich nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 in der nationalsozialistischen Bewegung stärker als je zuvor in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland sondern auf globaler Ebene!

Abermals von Moskau, Vortrieb, Vorfahrung und Verlesung haben nicht zugenügt, die Kräfte der gesamten über unseren Kopf gehenden Fiktion Adolf Hitler zu zerstören.

Alle Nationalsozialisten sind weiterhin arbeitslos, hungernd und zusammengekauert stehen Schüler an Schulen an Kampf um die Erhaltung unserer weisen Väter.

Die Bewegung ist zwar stärker geworden, aber die Größe des biologischen Volkstodes ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit.

Der vorwiegend Gegner ist aber dabei, das Volkstum – gegen alle weisen Väter (V) – zu beseitigen. Keine Mittel und Lärmschreie, Überhebung und Rassenmischung.

Oh "Jude" oder "Scheiß", ob in Wäldern oder im Brausekessel, ob mit Propagandamaterial bewaffnet oder auf einem Scheißfeld mit einem roten Nationalsozialisten ist seine Pflicht!

Hail Hitler!
Gottfried Lusch

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

Novičke NS
www.nsdapao.org
#1005 19.06.2022 (133)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Prednje poročilo
Intervju z Molly
Tretji del

NSK: Vaši trenutni projekti so očitno povezani s filozofijo in umetnostjo.

Opilite svoje mnenje o vplivu teh tem na politiko.

Molly: Poskušam se vedno posodobljati fotografirati, vendar se večinoma osredotočam na Adolfa Hitlerja in Vojsko Človeštva (www.mourningthescient.com/truth.htm). Zdaj sem na 21 straneh, a imam še veliko dela. Preučevanje druge svetovne vojne je absolutno minsko polje informacij. Ko slišiš informacije o eni stvari, najdiš še dve stvari, ki jih je treba raziskati. Počutili se, kot da si arheolog, ki odkriva zakopano preteklost. Preteklost, za katero bi raje, da ne bi postila na dan. Za poplavo informacij in slik se lahko ponovno zahvalimo internetu. Izjemno redke stvari so se z leti

the NEW ORDER

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware countries and racial kinemen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture distortion, and race-mixing.

Whether "legal" or "illegal", whether in election booths or armed battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hail Hitler!
Gottfried Lusch

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NSDAP/AO je največji na svetu
Ponudnik nacionalsocialistične propagande!
Tiskane in spletne periodične publikacije v številnih jezikih
Na stotine knjig v mnogih jezikih
Na stotine spletnih strani v mnogih jezikih

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org
Contact us to find out how YOU can help!